

FARSKÝ INFORMÁTOR

mesačník farnosti Nacina Ves

Komunikácia v službe autentickej kultúry stretnutia

Posolstvo Svätého Otca Františka k 48. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov (1. jún)

Drahí bratia a sestry,
dnes žijeme vo svete, ktorý sa stáva stále „menším“ a v ktorom sa teda zdá, že je ľahšie stať sa jedni voči druhým blízkym. Výrobky dopravy a komunikačných technológií nás čoraz viac zblížujú i spájajú a globalizácia nás robí vzájomne závislými. Avšak vnútri ľudstva pretrvávajú niekedy značné rozdelenia. Na globálnej úrovni vidíme pohoršujúcu prieť medzi luxusom najbohatších a biedou najchudobnejších. Často stačí prejsť sa po uliciach mesta, aby sme videli kontrast medzi ľuďmi žijúcimi na chodníkoch a ligotavými svetlami obchodov. Úplne sme si na to všetko zvykli a už sa nás to nedotýka. Svet trpí mnohými formami vyhostenia, vylúčenia na okraj i chudoby a takisto aj konfliktov, v ktorých sa miešajú ekonomické, politické, ideologicke a, žiaľ, aj náboženské príčiny.

V tomto svete nám médiá môžu pomáhať, aby sme sa cítili jedni voči druhým bližším; aby sme znova nadobudli zmysel pre jednotu ľudskej rodiny, ktorý uvedie do pohybu solidaritu a seriózne úsilie o dôstojnejší život. Dobrá komunikácia nám pomáha, aby sme si boli bližší a aby sme sa medzi sebou lepšie spoznali; aby sme boli viac zjednotení. Múry, ktoré nás rozdeľujú, môžu byť prekonané iba vtedy, keď sme pripravení počúvať sa a učiť sa jedni od druhých. Potrebujeme zosúladiť naše rozdiely prostredníctvom takého dialógu, ktorý nám umožní rásť v porozumení a úcte. Kultúra stretnutia si vyžaduje, aby sme boli disponovaní nielen dávať, ale aj prijímať od druhých. Médiá nám môžu v tomto pomôcť zvlášť dnes, keď siete ľudskej komunikácie dosiahli neslýchaný pokrok. Zvlášť internet je schopný ponúknut' väčšie možnosti stretnutia i solidarity medzi všetkými a to je dobré, je to Boží dar.

Jestvujú však aj problematické aspekty: rýchlosť šírenia informácií prevyšuje našu schopnosť uvažovania i úsudku a neumožňuje využiť i pravdivú formu sebavyjadrenia. Rozličnosť vyjadrených názorov sa môže vnímať ako bohatstvo, ale je aj možné uzatvoriť sa do sféry informácií, ktoré zodpovedajú iba našim očakávaniam a našim predstavám alebo aj určitým politickým a ekonomickým záujmom. Komunikačné prostredie nám môže pomôcť rásť alebo, naopak, môže nás dezorientovať. Túžba po digitálnom spojení sa môže skončiť tak, že nás izoluje od nášho bližného; od tých, ktorí sú nám najbližší. A nesmie zábúdať na tých, ktorým hrozí, že zostanú vylúčení, pretože z rôznych dôvodov nemajú prístup k spoločenským komunikačným prostredkom.

Tieto obmedzenia sú reálne, avšak neospravedlňujú odmietanie spoločenských komunikačných prostredkov. Skôr

nám pripomínajú, že komunikácia je napokon viac ľudskou než technologickou výmoženosťou. Čo nám teda v digitálnom prostredí pomáha, aby sme rástli v ľudskosti a vzájomnom porozumení? Musíme napríklad znova získať určitý zmysel pre pomalosť a pokoj. To si vyžaduje čas a schopnosť vytvoriť ticho na počúvanie. Taktiež potrebujeme byť trpežliví, ak chceme pochopiť tých, ktorí sú iní ako my: človek sa naplno vyjadri nie vtedy, keď je jednoducho tolerovaný, ale keď vie, že je naozaj priyatý. Ak naozaj túžime počúvať iných, potom sa naučíme pozerať na svet inými očami a oceniť ľudskú skúsenosť, ktorá sa prejavuje v rozličných kultúrach a tradíciah. No dokážeme aj lepšie oceniť veľké hodnoty inšpirované kresťanstvom, napríklad koncepciu človeka ako osoby, manželstvo a rodinu, rozdiel medzi náboženskou a politickou sférou, princípy solidarity i subsidiarity i iné.

Ako potom môže byť komunikácia v službe autentickej kultúry stretnutia? A čo pre nás, Pánových učeníkov, znamená podľa evanjelia stretnúť človeka? Ako napriek všetkým našim obmedzeniam a hriechom je možné byť naozaj jedni voči druhým blízkym? Tieto otázky možno zhrnúť do otázky, ktorou sa jedného dňa zákonník, teda komunikátor, obrátil na Ježiša: „A kto je môj bližný?“ (Lk 10, 29). Táto otázka nám pomáha pochopiť komunikáciu cez pojem blízkosti. Mohli by sme ju preložiť takto: ako sa prejavuje „blízkosť“ pri používaní prostredkov komunikácie a v novom prostredí vytvorenom digitálnymi technológiami? Odpoveď nachádzam v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, ktoré je aj podobenstvom o komunikátorovi. Kto totiž komunikuje, stáva sa blízkym či blíznm. A milosrdný Samaritán sa nielen stáva blíznm, ale ujíma sa človeka, ktorého vidí polomŕtveho na okraji cesty. Ježiš obracia perspektív: nejde o to, aby sme spoznali druhého ako mne podobného, ale o moju schopnosť stať sa podobným tomu druhému. Komunikovať teda znamená uvedomiť si, že sme ľudské bytosti, že sme Božie deti. Páči sa mi definovať túto moc komunikácie ako „blízkosť“.

1. 6.

sv. Justín, mučeník

2. 6.

sv. Marcelín a Peter, mučeníci;
sv. Blandína a Albína (Blanka),
mučenice

3. 6.

sv. Karol Lwanga a spoločníci,
mučeníci

4. 6.

sv. Kvirín, biskup a mučeník;
sv. František Caracciolo, kňaz

5. 6.

sv. Bonifác, biskup a mučeník
6. 6.

sv. Norbert, biskup;

sv. Klaudius, biskup

7. 6.

sv. Róbert, opát

8. 6.

sv. Medard, biskup

9. 6.

sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi;
sv. Richard, biskup

10. 6.

Bl. Diana, panna

11. 6.

sv. Barnabáš, apoštol;
bl. Jolana

12. 6.

sv. Gašpar Bertoni, kňaz
13. 6.

sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ
Cirkvi

14. 6.

sv. Elizej;

sv. Valér a Rufín, mučeníci

15. 6.

sv. Vít, mučeník;

sv. Germana, panna

16. 6.

sv. Neit, mučeník;
sv. Benon, biskup

17. 6.

sv. Nikander a Marcián, vojaci a
mučeníci

18. 6.

sv. Gregor Barbarigo, biskup

19. 6.

Rumund, opát;
Juliana Falkonieri

20. 6.

bl. Margita Ebnerová, panna

Sviatok:

**Nepoškvrnené Počatie Panny
Márie – prikázaný sviatok**

21. 6.

sv. Alojz Gonzága, rehoľník

22. 6.

sv. Paulín z Noly, biskup;

**sv. Ján Fišer, biskup a sv. Tomáš
Morus, mučeník**

Ked' v komunikácii prevažuje cieľ privádzať ku konzumu a manipulovať ľuďmi, stojíme pred násilnou agresiou podobne ako človek v podobenstve, ktorého prepadli zbojnici a ktorého nechali pri ceste. Levita a kňaz v ňom nevidia svojho blízneho, ale cudzinca, od ktorého je lepšie udržať si odstup. V tom čase ich obmedzovali pravidlá rituálnej čistoty. Dnes sme v nebezpečenstve, že niektoré médiá nás podmienujú do tej miery, že nás privádzajú k ignorovaniu reálneho blízneho.

Nestačí prechádzať po digitálnych „cestách“, teda jednoducho byť pripojení: je potrebné, aby pripojenie bolo sprevádzané skutočným stretnutím. Nemôžeme žiť sami, uzavretí v nás samých. Potrebujeme milovať a byť milovaní. Potrebujeme nehu. Nie komunikačné stratégie garantujú krásu, dobro a pravdivosť komunikácie. Preto ani svetu médií nesmie byť cudzia starosť o ľudstvo; aj tento svet je povolaný vyjadrovať nehu. Digitálna sieť môže byť miestom bohatým na ľudskosť; nielen sieťou drôtov, ale sieťou osôb. Neutralita médií je len zdanlivá: iba ten, kto komunikuje, dávajúc do hry samého seba, môže predstavovať vzťažný bod. Osobné zaangažovanie sa je samotným koreňom vierohodnosti komunikátora. Práve preto aj kresťanské svedectvo – vďaka tejto sieti – môže dosiahnuť aj na perifériu existencie.

Často to opakujem: medzi Cirkvou, ktorá je vytáčaná na perifériu, no vydáva sa na cesty, a Cirkvou, ktorá trpí prílišným sústredovaním sa na seba, bezpochyby dávam prednosť tej prvej. A ide tu o cesty sveta, kde žijú ľudia, kde ich možno efektívne i afektívne stretnúť. Medzi týmito cestami sú aj digitálne cesty, preplnené často zranenými ľuďmi: mužmi a ženami, ktorí hľadajú spásu a nádej.

Aj vďaka sieti kresťanské posolstvo môže cestovať „až po samý kraj zeme“ (Sk 1, 8). Otvoriť brány kostolov znamená otvoriť ich aj digitálnemu prostrediu; jednak preto, aby ľudia mohli vstúpiť, nech už sa nachádzajú v akýchkoľvek životných podmienkach, jednak preto, aby evanjelium mohlo prekročiť prah chrámu a vyjsť v ústrety všetkým. Sme povolaní vydávať svedectvo o Cirkvi, ktorá má byť domovom všetkých. Sme schopní takto komunikovať o tvári Cirkvi? Komunikácia prispieva k formovaniu misionárskeho povolania celej Cirkvi a spoločenské siete sú dnes jedným z miest, kde toto povolanie treba žiť, aby sme pomohli objaviť krásu viery, krásu stretnutia s Kristom. Aj v kontexte komunikácie je dobré, ak Cirkev dokáže priniesť, zohriať a zapáliť srdcia.

Kresťanské svedectvo sa nevydáva tým, že niekoho bombardujeme náboženskými posol-

stvami, ale naším „rozhodnutím byť tu pre druhých, ochotou nechať sa trpeživo a s rešpektom vtiahať do ich otázok a pochybností, do ich hľadania pravdy a zmyslu ľudskej existencie“ (Benedikt XVI., Posolstvo k 47. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov, 2013). Spomeňme si na rozprávanie o emauzských učeníkoch. Treba sa vedieť zapojiť do dialógu s mužmi a ženami dneška, aby sme porozumeli ich očakávaniom, pochybnostiam i nádejam a ponúkli im evanjelium, teda Ježiša Krista, Boha, ktorý sa stal človekom, zomrel a vstal z mŕtvych, aby nás oslobodil od hriechu a smrti. Táto výzva si vyžaduje hĺbku, pozornosť voči životu a duchovnú citlivosť. Viesť dialóg znamená byť presvedčený o tom, že druhý nám môže niečo užitočné povedať, dať priestor jeho pohľadu, jeho návrhom. Viesť dialóg neznamená vziať sa svojich vlastných myšlienok a tradícii, ale vzdať sa nároku, že sú jediné a absolútne.

Nech nás pritom vedie obraz milosrdného Samaritána, ktorý obvázuje rany zbitého človeka a leje na ne olej i víno. Naša komunikácia nech je tým voňavým olejom na bolest a dobrým vínom pre radosť. Nech nevyžarujeme svetlo vďaka špeciálnym trikom a efektom, ale vďaka našej schopnosti stávať sa bližními tým zraneným, ktorých s láskou a nežnosťou stretáme na našej ceste.

Nemajte strach stať sa občanmi digitálneho sveta. Prítomnosť Cirkvi vo svete komunikácie a pozornosť, ktorú mu venuje, je dôležitá, aby mohla viesť dialóg s dnešnými ľuďmi a privádzať ich k stretnutiu s Kristom: Cirkev, ktorá je sprievodkyňou na ceste životom, dokáže po tejto ceste kráčať so všetkými. V tomto kontexte je komunikačná a informačná revolúcia veľkou a strhujúcou výzvou, ktorá si vyžaduje čerstvú energiu a novú predstavivosť, aby sme iným odovzdávali krásu Boha.

Vo Vatikáne 24. januára 2014, na spomienku svätého Františka Saleského

František

Text zverejnený na internetovej stránke

Vatikánskeho rozhlasu

<http://sk.radiovaticana.va>

Milé deti,

ak by ste si mysleli, že skončením veľkonočného obdobia nám už liturgický kalendár nemá čo ponúknúť, mylili by ste sa. Mesiac jún sa každoročne spája so sviatkom Božského Srdca Ježišovho. Je to sice pohyblivý sviatok, ale obyčajne ho vždy slávime v júni. Úcta k Božskému Srdcu siaha veľmi ďaleko, takmer do 12. storočia, ale najväčšími apoštolmi tejto úcty sa stali dve významné osobnosti – Ján Eudes a Margita Mária Alacoque. A práve táto mladá žena zažila osobitné zjavenia Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a usilovala sa o rozšírenie tejto úcty, hoci to vôbec nemala ľahké.

Margitka, takto ju volali doma, sa narodila vo Francúzsku 22. júla 1647 v malej dedinke Lautecour. Mala štyroch starších súrodencov a po nej sa rodičom narodilo ešte jedno dieťaťko. Jej rodičia boli láskaví. Často trávila čas so svojou krstnou mamou, ktorá ju učila čítať i modliť sa k Bohu. Od mala obľubovala ticho a samotu. Keď zomrel jej otec i jediná sestrička, ktorú mala, jej šťastný život sa odrazu zmenil. Musela odísť do internátnej školy, tam sa o ňu starali rehoľné sestry. Keď mala deväť rokov, dovolili jej kvôli veľkej túžbe ísť na prvé svätej prijímanie, hoci vtedy bolo zvykom pristupovať k svätemu prijímaniu prvýkrát až v trinástich rokoch. O istý čas ochorela, modlila sa k Panne Márii a slúbila, že ak ozdravie, stane sa rehoľnou sestrou. Margitka vyzdravela, vrátila sa domov, kde však život nebol jednoduchý, pretože po otcovej smrti o všetkom majetku rozhodovali príbuzní. Jej mama na to nemohla nič povedať. Doma musela veľa pracovať, pomáhať, keď chcela ísť na svätú omšu, nechceli ju pustiť, no ona sa aj v takýchto chvíľach modlila i za tých, ktorí jej ubližovali. Keď z Margitky vyrásťla mladá žena, začala premýšľať o svojej budúcnosti. Prijala sviatosť birmovania. Napokon sa rozhodla vstúpiť do kláštora, pretože cítila, že to je to miesto, kde ju Pán Ježiš chce mať. Vstúpila k sestrám, ktoré sa volali Dcéry Srdca Ježišovho. Pretože bola nábožná a dlho sa modlievala pred Svätostánkom, mnohé sestry si mysleli, že je pyšná a chce sa pred nimi vystatovať.

27. decembra 1673 sa Margite zjavil sám Pán Ježiš a povedal jej: „Moje srdce miluje všetkých ľudí tak veľmi, a teba zvlášť! Nemôžem ukryť svoju lásku. Musím sa o ňu podeliť s ľudmi a ty mi v tom pomôžeš.“ Plníť toto poslanie nebolo vôbec jednoduché, pretože nie všetci chceli veriť týmto zjaveniam. Veľkou oporou sa pre Margitu stal jej duchovný vodca – otec Klaudius de la Colombier, ktorý ju vypočul a podal radu, aby sa snažila pochopíť, čo jej Boh chce povedať. Konečne mala pri sebe niekoho, komu sa mohla zdôveriť a podeliť sa o svoju hlbokú lásku k Ježišovi. Zjavenia sa opakovali. V roku 1674, keď Margita kľačala pred Oltárnou sviatostou, ju Ježiš požiadal, aby pristúpila k svätemu prijímaniu každý prvý piatok v mesiaci a aby sa modlila každý štvrtok hodinu pred polnocou, na pamiatku jeho úzkosti v Getsemanskej záhrade. O rok neskôr ju Ježiš žiadal, aby bol ustanovený sviatok na počesť jeho srdca, aby sa všetci ľudia dozvedeli, ako ich má rád. Postupne, aj vďaka otcovi Klaudiovi, sa postoj ostatných sestier k Margite zmenil. Začali jej rozumieť a modlili sa s ňou. Margita na žiadosť otca Klaudia zapísala všetky posolstvá, ktoré jej Ježiš zveril a úcta k Božskému Srdcu sa začala šíriť. 17. októbra 1690 zomrela Margita vysilená chorobou. Keď zomierala, šepkala: „Teraz zomieram v pokoji, pretože najsvätejšie Srdce začína byť známe na celom svete.“ Sviatok najsvätejšieho Srdca Ježišovho sa začal sláviť v piatok po sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi. V roku 1899 pápež Lev XIII. zasvätil celé ľudstvo najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, ktoré tak veľmi miluje všetkých ľudí.

Aj nás, milé deti. A čo my? Ako mu oplatíme túto lásku? Možnosti sa nám nuká hned' niekoľko – ctiť si Božské srdce, modlievať sa k nemu, šíriť úctu k nemu a najmä pravidelne pristupovať na prvé piatky v mesiaci k svätemu prijímaniu. Tak získame pre seba hojné milosti a požehnanie.

Anna Kužmová, katechetka

- 23. 6.
sv. Jozef Cafasso, kňaz;
bl. Mária Rafaela, panna
- 24. 6.
Sviatok:
Narodenie sv. Jána Krstiteľa
- 25. 6.
sv. Maxim, biskup;
- sv. Viliam, opát
- 26. 6.
sv. Ján a Pavol, mučeníci;
- sv. Josemaría Escrivá de Balaguer, kňaz
- 27. 6.
sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi;
- sv. Ladislav
- 28. 6.
sv. Irenej, biskup a mučeník
- 29. 6.**
Sviatok:
sv. Peter a Pavol, apoštoli – prikázaný sviatok
- 30. 6.
Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme;
sv. Otto, biskup

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún

Všeobecný:

Aby nezamestnaní dostali podporu a našli prácu, ktorú potrebujú pre dôstojný život.

Misijný:

Aby Európa znova objavila svoje kresťanské korene vďaka svedectvu veriacich.

Úmysel KBS:

Aby novokňazi a diakoni Slovenska rástli v múdrosti a sile ohlasovania Kristovho kráľovstva a aby boli verní sľubom, ktoré potvrdili svoju vysviackou.

1 2 3 4 5

1. „Keď prišiel deň Turíč, boli všetci vedno na tom istom“ (Sk 2, 1)
 2. „My, Parti, Médi, Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judey a Kappadócie, Pontu a“ (Sk 2,9)
 3. „A vy ste ho, vydaného podľa presného Božieho zámeru a predvídania, bezbožníkov pribili na kríž a zavraždili.“ (Sk 2, 23)
 4. „Mužovia,, počujte tieto slová: Boh u vás potvrdil muža, Ježiša Nazaretského, mocnými činmi, divmi a znameniami, ktoré, ako sami viete, Boh skrže neho medzi vami urobil.“ (Sk 2, 22)
 5. „Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil Pánom, aj Mesiášom.“ (Sk 2, 36)
- (V tajničke sa ukrýva birmovné meno sv. Margity.)*

Zľava: Erik Bača, Ivona Tokárová, Martin Drapač, Martina Junáková, Patrícia Marcinová, Adrián Kakara, otec Emil Onderko

Slávnosť Prvého sväteho prijímania

„Ja som cesta, pravda a život.“ (Jn 14, 6) Tieto slová z Jánovho evanjelia sme si vypočuli počas piatej veľkonočnej nedele na svätej omší, pri ktorej sedem detí z našej farnosti prijalo prvýkrát vo svojom živote Sviatost oltárnu. Tri dievčatá a štyria chlapci sa od jesene stretávali s duchovným otcom pri detských svätých omšíach i na stretnutiach na fare, aby sa čo najlepšie pripravili na prijatie vzácneho Hostia. Spoznávali pravdy viery a Božie prikázania, aby sa stali bližšími priateľmi Pána Ježiša.

V nedeľu, 18. mája 2014 o 10:30 hodine vstúpili deti v slávnostnom sprievode do krásne vyzdobeného chrámu. Do liturgie sa zapojili čítaním liturgických čítaní, prednášaním prosieb a modlitieb, nesenním obetných darov a spevom.

V príhovore duchovný otec Emil nabádal deti k dôvere v Pána, ktorý nám je najväčšou oporou. Pripravil im, aby často prijímal Pána, ktorý je Chlebom života, nevyhnutným pokrmom pre našu dušu.

Všetkým prvoprijímajúcim deťom prajeme, aby vždy nasledovali Pána, ktorý je „cesta, pravda a život“.

Anna Kužmová, katechétka

Sviatost birmovania v Nacinej Vsi

V sobotu 24. mája 2014 zavítal do našej farnosti košický emeritný arcibiskup Mons. Alojz Tkáč, aby vyše tridsiatim kandidátom vyslúžil sviatost birmovania.

Tomuto jedinečnému a neopakovateľnému aktu v živote kresťana zodpovedal aj priebeh vysluhovania celej sviatosti. Slávnostnú svätú omšu celebroval košický emeritný arcibiskup Mons. Alojz Tkáč, ktorého privítal náš duchovný otec Emil Onderko a zástupca rodičov birmovancov Mgr. Michal Polák. Otec arcibiskup sa birmovancom prihovoril v homílii, kde im vysvetlil podstatu sviatosti, ktorú sa chystajú priať. Po homílii nasledoval samotný akt udeľovania Sviatosti birmovania, ktorý pozostával z pomazania na čelo birmovanca svätou krizmou so slovami: „Prijmi znak daru Ducha Svätého.“

V závere svätej omše zástupcovia birmovancov, vlastne už „dospelých“ kresťanov, podčakovali otcovi arcibiskupovi a nášmu pánu farárovi a odovzdali im kyticu krásnych kvetov. V úplnom závere sa všetci zvečnili na spoločnej fotografií a rozšieli sa do svojich domovov.

Želáme všetkým novo pobirmovaným chlapcom a dievčatám, aby tento „znak daru Ducha Svätého“ hrdo niesli na sebe, vo svojich srdciach a vo svojich skutkoch.

Renáta Ivanová

Inštitút dcér Márie Pomocnice (FMA – Figlie di Maria Ausiliatrice) – saleziánky

Náš inštitút dcér Márie Pomocnice (FMA – Figlie di Maria Ausiliatrice) – saleziánky vznikol 5. augusta 1872 v severotalianskom mestečku Mornese. Je súčasťou veľkej saleziánskej rodiny, ktorá na celom svete pomáha pri výchove mládeže.

Za našou rehoľnou rodinou stojia dva svätci. Svätý Ján Bosco a svätá Mária Dominika Mazzarellová, žena, ktorá mala saleziánsku charizmu v krvi. Prvým impulzom pre dona Bosca založiť saleziánky bola výzva Panny Márie v sne. Neskôr ho k tomu podnietil pápež Pius IX.

Dnes pracujeme v 90 krajinách sveta, je nás vyše 13 000 sestier. Na Slovensku je nás vyše 80 sestier.

Prvé slovenské saleziánky v 20-tych a 30-tych rokoch minulého storočia odišli za svojím povolaním do Talianska. Na Slovensko prišli prvé sestry v roku 1940.

Sme rehoľná rodina ktorej posláním je preukazovať preventívnu Božiu lásku predovšetkým mladým ľuďom a pomáhať im v ich integrálnom rozvoji. Sme ženskou vetvou saleziánskej Kongregácie, ktorú založil sv. Ján Bosco v Taliansku.

Zasväčujeme sa Bohu slobom čistoty, chudoby a poslušnosti. Žijeme v rehoľných komunitách – spoločenstvách.

Venujeme sa deťom, mladým a zvlášť dievčatám, tomu, čo potrebujú (priateľstvo, porozumenie, prijatie, dobrú partiu, vzťah s Bohom, nádej, radosť, zdravé prostredie...).

Náš vzťah k deťom a mladým je priateľský, otvorený, charakterizovaný radosťou, preventivitou a kresťanským duchom.

Medzi naše aktivity patria záujmová a voľnočasová činnosť v mládežníckych strediskách, sprevádzanie rovesníckych skupín, výchovno-vzdelávacie, spoločensko-kultúrne a zábavné podujatia, duchovné sprevádzanie, duchovné cvičenia, duchovné obnovy, Výlety, tábory.

Venujeme sa tiež animátorkam a vyučovaniu na školách.

V našej komunite v Michalovciach je nás šesť sestier. Bývame v dome na ul. Cyrila a Metoda, kde umožňujeme dievčatám stretnaťa sa každý týždeň na pravidelných stretkách. Snažíme sa ich sprevádzať a pomáhať im spoznávať Boha, spoznávať seba, svoje dary, talenty a rozvíjať ich. Tiež ich viedieme k nezistnej službe a pomoci iným cez rôzne aktivity. Majú tu priestor spoznávať nových priateľov a vytvárať nové priateľstvá.

pripravila sr. Martina Marková

Rozpis svätých omší na jún 2014

Nedeľné sväté omše v júni

	8. 6.	15. 6.	22. 6.	29. 6.
Sobota	19:00	Lesné	Petrovce n/L	
Nedeľa	7:00			Lesné
	8:00	Petrovce n/L	Vybuchanec	Petrovce n/L
	9:15	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
	10:30	Lesné	Petrovce n/L	Lesné

Sväté omše v týždni

Pondelok	19:00	Nacina Ves
Utorok	17:30	Petrovce n/L
	19:00	Vybuchanec
Streda	19:00	Lesné
Štvrtok	19:00	Petrovce n/L
Piatok	19:00	Nacina Ves

Prvopiatkový týždeň 2. 6. 2014 – 8. 6. 2014

	Spoved'	Sv. omša
Pondelok	17:00 – 19:00	Nacina Ves
Utorok		19:00
Streda	18:00 – 19:00	Lesné
Štvrtok	17:00 – 19:00	Petrovce n/L
Piatok	16:00 – 16:30	Vybuchanec
Sobota		8:00

Oznamy

* Pobožnosť k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v júni bude 15 minút pred začiatkom svätej omše.
 * Letné kántrové dni budú 4. júna (streda), 6. júna (piatok) a 7. júna (sobota). Záväzný je jeden deň. Obsahom letných kántrových dní sú prosby za jednotu kresťanov alebo prosby o duchovné povolenia.
 * Utorok – 10. jún 2014 – Petrovce n/L – od 9:00 do 17:30 poklona pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou
 * Nedela – 15. jún 2014 – 10:30 – Petrovce n/L - odpustová slávnosť Najsvätejšej Trojice. Slávostný celebrant a kazateľ – Ing. Mgr. Martin Goč, farár v Žbinciach
 * Nedela – 15. jún 2014 – tretia nedela v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby
 * Štvrtok – 19. jún 2014 – Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv – prikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:
15:30 – Lesné,
16:45 – Petrovce n/L,
18:00 – Nacina Ves
 Po sv. omši v Nacinej Vsi bude Eucharistická procesia.
*** Nedela – 22. jún 2014 – 10:30 – Lesné – odpustová slávnosť Nepoškvrneného Srdca Panny Márie;** slávostný celebrant a kazateľ: Mgr. Jozef Marko, salezián v Michalovciach
*** Piatok – 27. jún 2014 – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho** – nepričítaný sviatok – sv. omše budú takto:
16:30 – Petrovce n/L,
17:45 – Nacina Ves,
19:00 – Vybuchanec
*** Nedela – 29. jún 2013 – Sv. Petra a Pavla, apoštолов** – prikázaný sviatok – sv. omše pozri v tabuľke. V tento deň je zbierka „Halier sv. Petra“

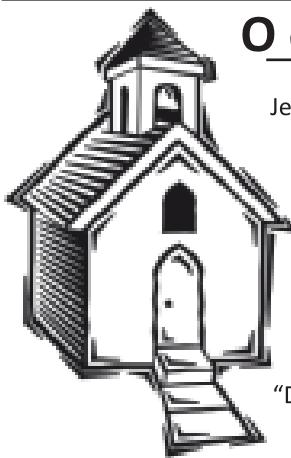
Farská matrika

Krsty:

Martina Demeterová – Petrovce n/L
Jozef Šürü – Nacina Ves
Michaela Mikulová – Nacina Ves
Kvetoslava Szczygieľová – Nacina Ves
Patrícia Marcinová – Nacina Ves
Michaela Kotlárová – Nacina Ves
Kristián Mucha – Nacina Ves
Nech sa vzmáhajú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudi!

Pohreby:

Kevin Kroka – Nacina Ves
 Rok narodenia – 2014
Mária Dziačková, r. Dzurikaninová – Lesné
 Rok narodenia – 1931
Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji!

O chodení do kostola

Jedna žena každú nedeľu pozývala svojho muža do kostola:
 "Chod' do kostola a pomodli sa za nás oboch" odvetil jej zakaždým.

Aj priateľom sa vyhováral:

"Ja nemusím chodiť do kostola, moja žena tam chodí za oboch."

Raz v noci sa mu ale prisnilo, že so svojou ženou stál pred nebeskou bránou a čakal, kým sa otvorí. Brána sa pomaly otvárala a počul hlas určený jeho zene:

"Ty môžeš vojsť za obidvoch"

Žena vošla a brána sa zatvorila.

Najviac zaskočená zostala jeho manželka, keď jej v nedeľu pred omšou pekne nahodený povedal:

"Dnes idem s tebou do kostola."

(prevzaté zo stránky modlitba.sk)